

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

5.3.2014

B7-0236/2014

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om EU's prioriteter for den 25. samling i FN's Menneskerettighedsråd (2014/2612(RSP))

Barbara Lochbihler
for Verts/ALE-Gruppen

**Europa-Parlamentets beslutning om EU's prioriteter for den 25. samling i FN's
Menneskerettighedsråd
(2014/2612(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og til FN's konventioner om menneskerettighederne og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 60/251 om oprettelse af Menneskerettighedsrådet (UNHRC),
- der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000 og FN's Generalforsamlings resolutioner herom,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention, den europæiske socialpagt og EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati og EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati som vedtaget på den 3179. samling i Udenrigsrådet den 25. juni 2012,
- der henviser til sin henstilling af 13. juni 2012 til Rådet om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), herunder Parlamentets prioriteter i denne forbindelse og navnlig beslutningen af 7. februar 2013¹,
- der henviser til sine beslutninger om uopsættelige menneskerettighedsspørgsmål,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2012 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati²,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora, der blev vedtaget den 10. februar 2014,
- der henviser til artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 18, 21, 27 og 47 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til de kommende UNHRC-samlinger i 2014, navnlig den 25. ordinære samling, der finder sted fra den 3. februar til den 28. marts 2014,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0055.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0575.

- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at respekt for og fremme og sikring af menneskerettighedernes universalitet er en del af Den Europæiske Unions etiske og juridiske grundlag og en af hjørnestenene i europæisk enhed og integritet;
- B. der henviser til, at EU's troværdighed i UNHRC vil blive styrket ved at øge sammenhængen mellem dets interne og eksterne politikker vedrørende menneskerettigheder;
- C. der henviser til, at EU og dets medlemsstater bør tilstræbe at tale med én stemme mod krænkelse af menneskerettighederne for at opnå de bedste mulige resultater, og at de i denne forbindelse bør fortsætte med at styrke samarbejdet og øge de organisatoriske ordninger og koordinationen mellem medlemsstaterne og mellem EU-institutionerne;
- D. der henviser til, at Udenrigsrådet den 10. februar 2014 fastsatte sine prioriteter forud for den 25. ordinære samling i FN's Menneskerettighedsråd og den kommende FN Generalforsamlings 3. Komité, som omfattede situationen i Syrien, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Iran, Sri Lanka, Myanmar/Burma, Hviderusland, Den Centralafrikanske Republik, Sydsudan, Den Demokratiske Republik Congo, Eritrea, Mali og Sudan; der henviser til, at de tematiske prioriteter, som blev fastsat af Udenrigsrådet, omfattede dødsstraf, religions- og trosfrihed, barnets rettigheder, kvinders rettigheder, den globale dagsorden efter 2015, menings- og ytringsfrihed, forenings- og forsamlingsfrihed, ngo'ers samarbejde med FN-menneskerettighedsorganer, tortur, LGBTI, racisme, oprindelige folk, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, erhvervslivet og menneskerettighederne samt støtte til FN-menneskerettighedsorganer og -mekanismer;
- E. der henviser til, at der den 25. juli 2012 blev udnævnt en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder (EUSR), hvis rolle er at forbedre virkningerne og synligheden af EU's menneskerettighedspolitik og bidrage til at omsætte den strategiske ramme for menneskerettigheder og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati til praksis;
- F. der henviser til, at 14 nye medlemmer blev valgt ind i UNHRC i oktober 2013 og indledte deres medlemskab den 1. januar 2014, nemlig Algeriet, Kina, Cuba, Frankrig, Maldiverne, Mexico, Marokko, Namibia, Saudi-Arabien, Sydafrika, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Vietnam, Rusland og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at ni EU-medlemsstater nu er medlemmer af UNHRC;
- G. der henviser til, at det prioriterede tema på den 58. samling i Kommissionen for Kvinders Status vil være udfordringerne ved og resultaterne af gennemførelsen af 2015-målene for kvinder og piger;
- H. der henviser til, at korruption i den offentlige og private sektor fastholder og forværrer uligheder og forskelsbehandling, når det gælder udøvelse på lige fod af civile, politiske, økonomiske eller sociale og kulturelle rettigheder, og til, at det er bevist, at korruption og menneskerettighedskrænkelser involverer magtmisbrug, manglende ansvarliggørelse og forskellige former for forskelsbehandling;

- I. der henviser til, at staternes ratifikation af Kampala-ændringerne og aktiveringen af Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion over aggressionsforbrydelser vil bidrage yderligere til at bringe straffriheden for gerningsmændene bag denne type forbrydelser til ophør;
1. glæder sig over de prioriteter, der er fastsat af Rådet med henblik på den 25. ordinære samling i FN's Menneskerettighedsråd; opfordrer indtrængende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at tage højde for Parlamentets henstillinger, når de advokerer for EU's prioriteter i UNHRC;

UNHRC's arbejde

2. gentager sit standpunkt om, at valg til UNHRC skal være kampvalg, og udtrykker sin modstand mod, at regionale grupper arrangerer fredsvalg; gentager betydningen af standarder for UNHRC-medlemskab, for så vidt angår engagement og resultater på menneskerettighedsområdet, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at insistere på disse standarder, når de finder frem til, hvilke kandidater de vil stemme på; påpeger, at UNHRC's medlemmer er forpligtet til at opretholde de højeste standarder for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne; gentager betydningen af solide og gennemsigtige kriterier for genindsættelse af suspenderede medlemmer;
3. udtrykker sin bekymring over menneskerettighedskrænkelser i en række nyvalgte medlemslande i UNHRC, herunder Algeriet, Kina, Cuba, Marokko, Rusland, Saudi-Arabien og Vietnam;
4. modsætter sig fortsat "blokafstemning" i UNHRC; opfordrer indtrængende de lande, der er medlemmer af UNHRC, til at udvise åbenhed omkring deres stemmeafgivning;
5. beklager, at råderummet for samspil mellem civilsamfundet og UNHRC bliver mindre, og at ngo'erne gives færre muligheder for at tage ordet på disse møder; opfordrer indtrængende EU og UNHRC til at sikre, at civilsamfundet får lov til at bidrage mest muligt til UNHRC's 25. samling samt til den universelle regelmæssige gennemgang og andre FN-menneskerettighedsmekanismer uden frygt for repressalier, når de vender tilbage til deres hjemland; fordømmer indberetningerne om sådanne repressalier og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre, at sådanne sager systematisk følges op;
6. roser højkommisæreren for menneskerettigheder, Navi Pillay, for hendes fortsatte indsats for at styrke traktatorganerne; gentager bestemt, at traktatorganerne omfatter mange interessenter, og understreger, at civilsamfundet til stadighed skal inddrages i disse processer; understreger desuden, at traktatorganernes uafhængighed og effektivitet skal bevares og forøges;

Landespecifikke spørgsmål

Syrien

7. gentager sin kraftige fordømmelse af de udbredte krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der er begået af det syriske regime, herunder alle

- voldshandlinger og alle tilfælde af systematisk tortur og henrettelse af fanger; fordømmer alle krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der er begået af væbnede grupper, som modsætter sig regimet; udtrykker alvorlig bekymring over de alvorlige konsekvenser af den tre år lange konflikt for civilbefolkningen og den fortsat forværrede menneskerettighedssituation i landet og i regionen; opfordrer alle væbnede aktører til omgående at bringe volden i Syrien til ophør; støtter fuldt ud den seneste forhandlingsrunde, som er indledt på grundlag af Genèvekommunikéet, og som bør være det første skridt i en proces, der vil føre til en politisk og demokratisk løsning på konflikten med henblik på at fremme en syriskledet demokratisk overgang, som opfylder den syriske befolknings legitime forventninger;
8. opfordrer indtrængende alle konfliktens parter og navnlig det syriske regime til at sikre omfattende og sikker adgang på tværs af grænserne for den internationale humanitære bistandsindsats og opfylde deres løfter om at give kvinder og børn mulighed for at flygte fra besatte byer såsom Homs og Yarmouk-lejren; glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 2139 af 22. februar, hvori det kræves, at nødhjælpskonvojer skal have adgang i hele landet for at afhjælpe civilbefolkningens lidelser, og opfordrer til en hurtig gennemførelse heraf; opfordrer til løsladelse af fredelige aktivister, der tilbageholdes af staten, og civile, der holdes som gidsler af væbnede grupper;
 9. understreger, at lindring af lidelserne for millioner af syrere, der har behov for basale varer og tjenesteydelser, i betragtning af krisens hidtil usete omfang er nødt til at være en prioritet for EU og det internationale samfund som helhed; minder EU-medlemsstaterne om deres humanitære ansvar over for de syriske flygtninge, og bemærker, at tragedier som den i Lampedusa ikke må ske igen; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at hjælpe flygtninge, der flygter fra konflikten; bemærker, at Parlamentet i sin beslutning af 9. oktober 2013 opfordrede medlemsstaterne til at tage hånd om de presserende behov ved at give sikker indrejse i EU med henblik på at give syrere midlertidig opholdstilladelse samt ved hjælp af genbosættelser ud over de eksisterende nationale kvoter og humanitære opholdstilladelser;
 10. gentager sin opfordring til EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne om at sikre, at situationen i Syrien fortsat behandles som højeste prioritet inden for FN's rammer, især af UNHRC;
 11. understreger, at bevidst udsultning af civile og angreb på sundhedsfaciliteter er forbudt i henhold til folkeretten og vil blive betragtet som krigsforbrydelser; gentager, at det er vigtigt at sikre ansvarlighed på alle niveauer; roser i denne forbindelse det arbejde, der gøres af den uafhængige undersøgelseskommission for Syrien, herunder dens seneste rapport, som skal drøftes i UNHRC, og opfordrer undersøgelseskommissionen til at undersøge den rapport, der for nylig er kommet, som indeholder tusindvis af fotografier af tortur, som angiveligt er begået af det syriske militær; gentager sin opfordring til FN's Sikkerhedsråd om at overdrage situationen i Syrien til Den Internationale Straffedomstol med henblik på en formel undersøgelse; anmoder næstformanden/den højtstående repræsentant om at tage påviselige skridt i denne retning;

Egypten

12. fordømmer de menneskerettighedskrænkelser, der begås i Egypten, herunder chikanering og tilbageholdelse af journalister, civilsamfundsaktivister og aktivister fra den politiske opposition og den overdrevne magtanvendelse, der har ført til, at et stort antal civile er blevet dræbt, som det bl.a. skete i forbindelse med 3-året for revolutionen og i dagene omkring folkeafstemningen i januar 2013; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at sikre, at der foretages fuldstændige, åbne og uafhængige undersøgelser af de civile dødsfald med henblik på at drage alle gerningsmænd til ansvar; fordømmer, at titusindvis af egyptere holdes fængslet og undertrykkes, herunder Det Muslimske Broderskab, der beskrives som en terroristorganisation, hvilket hindrer muligheden for den inkluderende forsoningsproces, som er nødvendig for landets stabilitet og udvikling; opfordrer UNHRC til at fordømme disse menneskerettighedskrænkelser, overvåge eventuelle undersøgelser, der foretages, og overveje at iværksætte sin egen undersøgelse, hvis ikke der sker fremskridt fra de egyptiske myndigheders side; understreger vigtigheden af, at der hurtigt åbnes et regionalt OHCHR-kontor i Cairo som aftalt med de egyptiske myndigheder;
13. tager den nye egyptiske forfatning til efterretning; bemærker henvisningen til, at kristne og jødiske religiøse anliggender er uafhængige, og anerkender fremskridtene med hensyn til religionsfrihed; glæder sig over forfatningens henvisninger til et civilt styre, lighed for alle borgere, herunder styrkelsen af kvinders rettigheder, bestemmelsen om børns rettigheder, forbuddet mod tortur i alle former og afskygninger, forbuddet mod og kriminaliseringen af enhver form for slaveri og tilsagnet om at overholde de internationale menneskerettighedstraktater, som Egypten har undertegnet; tager skarpt afstand fra den store magt, forfatningen lægger i hænderne på militæret og de militære domstole;
14. er bekymret over, at tusindvis af mennesker, fortrinsvis flygtninge fra Eritrea og Somalia, herunder mange kvinder og børn, mister livet, forsvinder eller bortføres og holdes som gidsler med krav om løsepenge, tortureres, udsættes for seksuelle overgreb eller myrdes med henblik på organtrafik af menneskehandlere i Sinai; minder i denne forbindelse om, at artikel 89 i den nye forfatning forbyder alle former for slaveri, undertrykkelse, tvangsudnyttelse af mennesker, sexhandel og andre former for handel med mennesker og kriminaliserer dem i henhold til egyptisk ret;

Libyen

15. opfordrer til, at der vedtages en resolution under den kommende UNHRC-samling, som bygger på den OHCHR-rapport, der styrker OHCHR's mandat til at overvåge og rapportere til Menneskerettighedsrådet om menneskerettighedssituationen og de udfordringer, der eksisterer i Libyen; er bekymret over de ulovlige, konflikrelaterede tilbageholdelser og udøvelsen af tortur og udenretslige henrettelser og bifalder i denne henseende anbefalingerne i rapporten fra FN's støttemission om tortur; giver udtryk for sin bekymring over, at man målrettet går efter mediemedarbejdere, og kræver beskyttelse af mediepluralismen og ytringsfriheden; opfordrer indtrængende til, at der ydes støtte til konfliktløsning og national forsoning;

Tunesien

16. glæder sig over, at Tunesien den 26. januar 2014 vedtog en ny forfatning, der kan fungere som inspirationskilde for lande i og uden for regionen; tilskynder de tunesiske myndigheder til at afholde inklusive, åbne og troværdige valg senere på året;

Palæstina

17. glæder sig over, at Palæstina siden november 2012 har deltaget som observatørstat uden fuldgyldigt medlemskab; gentager sin støtte til disse bestræbelser; bemærker den støtte, som EU har givet udtryk for, med hensyn til at gøre Palæstina til fuldgyldigt medlem af FN som led i en politisk løsning på konflikten mellem Israel og Palæstina; fastslår atter, at EU ikke vil anerkende andre ændringer i forhold til 1967-grænserne, herunder med hensyn til Jerusalem, end dem, som parterne er nået til enighed om; er i denne forbindelse enig i Rådets konklusioner af 16. december 2013 om fredsprocessen i Mellemøsten, der fordømmer Israels fortsatte udvidelse af bosættelserne, som er ulovlig i henhold til folkeretten og en hindring for fred;

Israel

18. glæder sig over, at Israel igen har engageret sig i UNHRC, og over den snarlige vedtagelse af Menneskerettighedsrådets 2. runde-rapport om landet; opfordrer de israelske myndigheder til at samarbejde med alle særlige procedurer, herunder med den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de besatte områder; støtter konklusionerne i rapporterne fra FN's generalsekretær og FN's højkommissær for menneskerettigheder vedrørende Israel og de besatte palæstinensiske områder og opfordrer Israel til at gennemføre anbefalingerne fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission angående konsekvenserne af de israelske bosættelser for det palæstinensiske folks menneskerettigheder; udtrykker dyb bekymring over de rapporterede tilfælde af politiske tilbageholdelser af børn i israelske tilbageholdelsesfaciliteter;

Bahrain

19. udtrykker bekymring over situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra den politiske opposition i Bahrain; bifalder erklæringen fra september 2013 om Bahrain i Menneskerettighedsrådet, der blev undertegnet af alle EU-medlemsstaterne, og kræver omgående og betingelsesløs løsladelse af alle samvittighedsfanger, politiske aktivister, journalister, menneskerettighedsforkæmpere og fredelige demonstranter; opfordrer EU's medlemsstater til at arbejde for, at der på den næste samling i UNHRC vedtages en resolution om menneskerettighedssituationen i Bahrain, som fokuserer på gennemførelsen af de tilsagn, Bahrain gav i forbindelse med UPR-processen, og henstillingerne fra Bahrains uafhængige undersøgelseskommission – herunder dem om menneskerettighedsforkæmpere – som kongen af Bahrain hilste velkommen;

Saudi-Arabien

20. opfordrer Saudi-Arabien til som nyvalgt medlem af Menneskerettighedsrådet at rette sig efter henstillingerne fra det 17. arbejdsgruppemøde i forbindelse med den universelle

regelmæssige gennemgang om at: sætte en stopper for alle former for forskelsbehandling af kvinder i lovgivningen og i praksis og tillade kvinder at deltage fuldt ud og ligeværdigt i samfundet, træffe alle fornødne foranstaltninger til bekæmpelse af vold i hjemmet og sikre, at ofrene har adgang til beskyttelses- og erstatningsmekanismer, vedtage en lov, der forbyder tidlige og tvungne børneægteskaber, og fastsætte den lovmæssige minimumsalder for ægteskab til 18 år, vedtage love, der beskytter forenings-, ytrings-, forsamlings- og religionsfrihed, indføre et moratorium for dødsstraf med henblik på en senere afskaffelse heraf, tillade ngo'er, der er aktive på menneskerettighedsområdet, at blive registreret og ratificere centrale menneskerettighedsinstrumenter;

Iran

21. glæder sig over den resolution, der blev vedtaget af UNHRC i marts 2013, om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran og forlængelse af mandatet for den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Iran; bekræfter på ny sin støtte til videreførelsen af mandatet og opfordrer Iran til at give FN's særlige rapportør adgang til landet som et afgørende skridt i retning af indledning af en dialog med henblik på at vurdere menneskerettighedssituationen i Iran; gentager sin fordømmelse af dødsstraffen i Iran, den betydelige stigning i antallet af henrettelser, idet 40 personer er blevet hængt i de første to uger af 2014, og de stadige krænkelse af retten til trosfrihed; noterer sig de spæde tegn på fremskridt, som den iranske regering har udvist med hensyn til menneskerettighederne, herunder frigivelsen af politiske fanger; opfordrer EU og UNHRC til fortsat at overvåge menneskerettighedssituationen nøje og sørge for, at menneskerettighederne bliver ved med at være en central prioritet i alle forbindelser med den iranske regering;

Rusland

22. fordømmer på det kraftigste lovene om "fremmede agenter" i Rusland, som anvendes til at chikanere ngo'er ved hjælp af kontorrazziaer, bøder og andre intimiderende metoder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fastholde presset på Rusland, både i og uden for UNHRC, for at få standset disse åbenlyse krænkelse af ytrings- og foreningsfriheden; giver udtryk for stærk bekymring over andre vedvarende menneskerettighedskrænkelser i Rusland, såsom undertrykkelse af medierne, diskriminerende love mod seksuelle minoriteter, krænkelse af forsamlingsfriheden og fraværet af uafhængige domstole;

Hviderusland

23. gentager sin støtte til UNHRC's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Hviderusland og opfordrer til, at den særlige rapportørs mandat forlænges med endnu et år, når det udløber i juni 2014; bifalder den resolution, der i juni 2013 blev vedtaget om Hviderusland og den fortsatte erkendelse af og opmærksomhed på de betydelige menneskerettighedskrænkelser i landet; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at fastholde presset på Hviderusland angående menneskerettighedsspørgsmålet;

Usbekistan

24. glæder sig over resultatet af den universelle regelmæssige gennemgang af Usbekistan; finder det beklageligt, at den usbekiske regering vedbliver med at give afslag på besøgsanmodninger fra Menneskerettighedsrådets særlige procedurer; opfordrer EU-medlemsstaterne til at stræbe efter oprettelse af en øremærket overvågningsmekanisme i Menneskerettighedsrådet vedrørende menneskerettighedssituationen i Usbekistan;

Den Centralafrikanske Republik

25. gentager sin alvorlige bekymring over situationen i Den Centralafrikanske Republik, opfordrer det internationale samfund til hurtigst muligt at støtte FN's appel om humanitær bistand, som er alvorligt underfinansieret, og opfordrer til en forbedring af sikkerhedssituationen med henblik på at sikre befolkningen adgang til humanitær bistand; håber, at den hurtige udsendelse af EU's FSFP-mission vil bidrage til en forbedring af situationen på stedet; bifalder FN's Sikkerhedsråds resolution 2136 (2014), FN's Menneskerettighedsråds resolution, dens særlige samling om situationen i Den Centralafrikanske Republik den 20. januar 2014 og udnævnelsen af en uafhængig ekspert om menneskerettighedssituationen i landet; opfordrer indtrængende den nye midlertidige præsident Samba-Panza til at gøre alt, hvad hun kan for at stoppe volden og dæmpe sekteriske spændinger i landet;

Den Demokratiske Republik Congo

26. fremhæver FN's opfordring til fortsat støtte til den konflikthærgede østlige del af Den Demokratiske Republik Congo for at sikre, at denne krise ikke glemmes; er alvorligt bekymret over den seneste tids massive fordrivelse af befolkningen i Katanga-regionen; fordømmer på det kraftigste oprørsstyrkernes angreb på civilbefolkningen, herunder kvinder og børn, i den østlige del af landet; fordømmer på det kraftigste den systematiske anvendelse af voldtægt som et krigsvåben; udtrykker dyb bekymring over den fortsatte brug af børn som soldater og opfordrer til, at de afvæbnes, rehabiliteres og reintegreres i samfundet; mener, at FN's ramme for fred, sikkerhed og samarbejde for Den Demokratiske Republik Congo og regionen fortsat er en central ramme for at opnå varig fred; bifalder FN's Sikkerhedsråds resolution 2136 fra januar 2014, som fornyer våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo;

Eritrea

27. opfordrer indtrængende EU og UNHRC til fortsat at være opmærksomme og agtpågivende med hensyn til menneskerettighedssituationen i Eritrea, eftersom alvorlige krænkelse af menneskerettighederne forårsager et stort antal flygtninge og migranter; bifalder Menneskerettighedsrådets resolution om menneskerettighedssituationen i Eritrea, der blev enstemmigt vedtaget i juni 2013; roser den særlige rapportør's første rapport om menneskerettighedssituationen i landet og opfordrer til, at denne særlige rapportør får fornyet sit mandat under den 26. samling i Menneskerettighedsrådet;

Mali

28. bifalder udnævnelsen af en uafhængig ekspert i menneskerettighedssituationen i Mali,

den fortsatte overvågning af menneskerettighedssituationen efter konflikten og andre afrikanske staters stærke lederrolle for at forbedre menneskerettighedssituationen i landet; opfordrer til, at den uafhængige ekspert får forlænget sit mandat;

Sydsudan

29. udtrykker sin dybe bekymring over situationen i Sydsudan, herunder den politiske kamp om ledelsen af landet, der har fremprovokeret et stigende antal etniske sammenstød og fordrivelse af over 650 000 mennesker; opfordrer EU-medlemsstaterne til at rejse dette spørgsmål i UNHRC med henblik på sikre, at situationen i Sydsudan fortsat placeres højt på den internationale dagsorden; bifalder aftalen om indstilling af fjendtlighederne, der blev undertegnet den 24. januar 2014, men understreger, at dette kun er et første skridt imod fred og forsoning; fordømmer de udbredte menneskerettighedskrænkelser og overgreb, der er begået, og understreger, at de ansvarlige skal drages til ansvar; bifalder Den Afrikanske Unions engagement i at nedsætte en undersøgelseskommission, der skal tjene som grundlag for retfærdighed, ansvarlighed og fremtidig forsoning;

Sri Lanka

30. fordømmer de fortsatte angreb på religiøse mindretal og chikanen og intimideringen af menneskerettighedsforkæmpere, advokater og journalister; anerkender fremskridtene med hensyn til genopbygningen og gennemførelsen af nogle af de anbefalinger, som kommissionen for opnåede erfaringer og forsoning har fremsat, men beklager, at den srilankanske regering fortsat undlader at sørge for uafhængige, troværdige undersøgelser af tidligere krænkelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret; støtter kraftigt henstillingen fra FN's højkommissær for menneskerettigheder om at etablere en uafhængig international undersøgelsesmekanisme, som kan bidrage til at finde frem til sandheden, hvor det er mislykkedes for nationale undersøgelsesmekanismer;

Burma/Myanmar

31. bifalder den beslutning, der blev vedtaget af UNHRC om Burma/Myanmar, og den særlige rapportørs fortsatte arbejde; opfordrer UNHRC til ikke at nedlægge eller ændre den særlige rapportørs mandat, så længe der ikke er etableret et OHCHR-landekontor med fuldt mandat i landet, og opfordrer Burma/Myanmar til at sikre, at fangebedømmelsesudvalget fortsætter sit arbejde med at få afgjort alle verserende sager og ophæver den kontroversielle lov, der påvirker ytrings- og foreningsfriheden (navnlig loven om fredelig forsamling og optog fra 2011); fordømmer den fortsatte vold og de overgreb, der begås mod Rohingya-mindretallet i delstaten Rakhine, samt angrebene på muslimer og andre religiøse mindretal, og opfordrer til en fuldstændig, gennemsigtig og uafhængig undersøgelse af sådanne krænkelser;

Nordkorea

32. bifalder den planlagte forlængelse af mandatet for den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), den resolution, der blev vedtaget ved konsensus i marts 2013 og forelæggelsen af rapporten fra undersøgelseskommissionen om menneskerettigheder i dette land;

gentager sin opfordring til regeringen i Nordkorea om at samarbejde fuldt ud med rapportøren og lette hans besøg i landet; opfordrer indtrængende UNHRC til at efterkomme anbefalingerne fra den internationale undersøgelseskommission med særligt fokus på behovet for at fordømme internationale forbrydelser begået i den Demokratiske Folkerepublik Korea, til at optrappe FN's kapacitet til at dokumentere menneskerettighedskrænkelser i landet og til at etablere egnede internationale mekanismer til at sikre ansvarliggørelse for internationale forbrydelser begået i den Demokratiske Folkerepublik Korea;

Cambodja, Elfenbenskysten, Haiti, Somalia og Sudan

33. bifalder forlængelsen af de uafhængige eksperters mandater i Cambodja, Elfenbenskysten, Haiti, Somalia og Sudan; opfordrer indtrængende disse landes myndigheder til at samarbejde fuldt ud med mandatholderne;

Tematiske spørgsmål

Barnets rettigheder

34. bifalder UNHRC's arbejde vedrørende barnets rettigheder, såsom resolutionen fra september 2013 om undgåelig dødelighed og sygelighed hos børn under 5 år som et spørgsmål om menneskerettigheder, og arbejdet i Komitéen for Barnets Rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere den tredje valgfri protokol til FN-konventionen om barnets rettigheder, som vil give børn ret til at indsende deres klager til komitéen; roser den kommende UNHRC-resolution om barnets rettigheder som et glimrende eksempel på samarbejde mellem EU og Gruppen af Latinamerikanske og Caribiske Lande i de Forenede Nationer (Grulac); udtrykker sin dybe bekymring over de tilfælde af tortur og tilbageholdelse af børn, som organisationer som Unicef og Amnesty International har rapporteret om; opfordrer FN til at undersøge sådanne sager yderligere og til at udarbejde henstillinger om foranstaltninger;

Kvinder og piger

35. opfordrer EU til at deltage aktivt i den 58. samling i Kommissionen for Kvinders Status for ikke at undergrave de hidtidige resultater i forbindelse med FN's Beijing-handlingsprogram, såsom anerkendelse af retten til adgang til uddannelse og sundhed som en grundlæggende menneskerettighed, herunder seksuelle og reproduktive rettigheder; fordømmer på det kraftigste seksuel vold mod kvinder som krigstaktik, herunder kriminelle handlinger såsom massevoldtægter, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, kønsspecifikke forfølgelser, herunder kønslemlæstelse af kvinder, menneskehandel, tidlige og tvungne ægteskaber, æresdrab og enhver anden form for seksuel vold af tilsvarende grovhed; opfordrer på ny EU og alle medlemsstater til at undertegne og ratificere Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet;

Tortur

36. gentager vigtigheden af at bekæmpe tortur og andre former for mishandling og den prioritet, som EU giver dette spørgsmål, navnlig når det drejer sig om børn; opfordrer

UNHRC til at bruge den årlige resolution om tortur til at forny den særlige rapportørs mandat med yderligere tre år, og til at sikre en effektiv opfølgning på tidligere resolutioner om tortur; opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at vise deres fælles engagement til fordel for udryddelsen af tortur og støtte til torturofre, bl.a. ved at opretholde eller eventuelt påbegynde bidrag til FN's Frivillige Fond for Torturofre og den særlige fond, der er oprettet ved den valgfrie protokol til konventionen mod tortur;

Dødsstraf

37. bekræfter på ny sin skarpe fordømmelse af brugen af dødsstraf, og støtter kraftigt moratoriet som et skridt i retning af afskaffelse; opfordrer EU, EU's medlemsstater og UNHRC til fortsat at arbejde for dens afskaffelse i hele verden; opfordrer indtrængende de lande, der stadig eksekverer dødsstraf, til at offentliggøre klare og præcise data om antallet af domme og henrettelser;

Religions- og trosfrihed

38. fordømmer de fortsatte krænkelser af retten til religions- eller trosfrihed i hele verden; gentager den betydning, som EU tillægger dette spørgsmål; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte deres arbejde på dette område; glæder sig over forlængelsen af mandatet for FN's særlige rapportør for religions- og trosfrihed; gentager, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, herunder friheden til at ændre eller opgive sin religion eller tro, er en grundlæggende menneskerettighed; understreger derfor, at det er nødvendigt effektivt at bekæmpe alle former for forskelsbehandling af religiøse mindretal overalt i verden;

LGBTI-personers rettigheder

39. udtrykker bekymring over den seneste stigning i antallet af diskriminerende love og praksisser og voldshandlinger mod personer på baggrund af deres seksuelle orientering og kønsidentitet; opfordrer til, at man nøje overvåger situationen i Nigeria og Uganda, hvor nye love udgør en alvorlig trussel mod de seksuelle mindretals frihed; fordømmer indførelsen af diskriminerende love og undertrykkelsen af ytringsfriheden i Rusland; bekræfter på ny sin støtte til FN's højkommissær for menneskerettigheder i hendes fortsatte bestræbelser på at bekæmpe disse diskriminerende love og praksisser, og FN's indsats på dette område mere generelt; henstiller, at EU's medlemsstater, Rådet og EU-Udenrigstjenesten tager aktivt del i bekæmpelsen af forsøg på at underminere disse rettigheder;

Kastebaseret diskrimination

40. fordømmer kastebaseret diskrimination; udtrykker dyb bekymring over de fortsat udbredte krænkelser af menneskerettighederne på grundlag af kaste og voldshandlingerne, herunder seksuel vold, mod kvinder, der tilhører de berørte befolkningsgrupper; bifalder det arbejde, som OHCHR og FN's mandatholdere i forbindelse med særlige procedurer udfører med henblik på at bekæmpe denne form for diskrimination; opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at fremme godkendelsen af udkastet til FN-principper og -retningslinjer for en reel afskaffelse af diskrimination på grundlag af arbejde og opfordrer UNHRC til at vedtage denne ramme;

Retten til at deltage i fredelige forsamlinger

41. opfordrer EU til at støtte opfølgningen på OHCHR's rapport om effektive foranstaltninger og bedste praksis til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med fredelige protester, bl.a. gennem støtte til bestræbelserne på at udvikle den internationale lovramme vedrørende retten til at deltage i fredelige forsamlinger;

Boligforhold

42. påpeger på ny, hvor glædeligt det er, at UNHRC tillægger retten til en bolig så stor betydning; gentager også sin opfordring til EU og EU-medlemsstaterne om at fremme adgangen til en passende bolig som en grundlæggende rettighed;

Vand og sanitet

43. glæder sig over den resolution, som UNHRC vedtog i september 2013, om retten til sikkert drikkevand og sanitet, og det arbejde, FN 's særlige rapportør om dette emne har udført, især gennem udvikling af en håndbog om, hvordan retten til sikkert drikkevand og sanitet implementeres; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, EU-medlemsstaterne og UNHRC til at fastholde fokus på denne, ofte oversete, men særdeles vigtige ret til vand og sanitet;

Erhvervslivet og menneskerettighederne

44. støtter kraftigt implementeringen af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; opfordrer EU og dets medlemsstater til at spille en aktiv rolle under det syvende møde i FN-arbejdsgruppen om menneskerettighederne og transnationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder og til at støtte bestræbelserne på at bringe deres politik på linje med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; gentager sin anmodning til Kommissionen om inden udgangen af 2014 at aflægge rapport om EU-medlemsstaternes gennemførelse af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; bemærker, at udviklingen går i retning af krav om indførelse af et retligt bindende internationalt instrument om erhvervslivet og menneskerettighederne inden for FN-systemet;

Korruption og menneskerettighederne

45. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte, at der oprettes en post som særlig FN-rapportør om økonomisk kriminalitet, korruption og menneskerettighederne;

Idræt

46. glæder sig over den resolution, der blev vedtaget i september 2013, om fremme af menneskerettigheder gennem sport og det olympiske ideal; udtrykker bekymring over situationen for de vandrede arbejdstagere i Qatar, især i perioden op til verdensmesterskabet i fodbold i 2022; noterer sig Qatars bestræbelser på at løse dette problem; opfordrer Qatars myndigheder til at reformere deres arbejdsretlige bestemmelser, afskaffe loven om sponsorvirksomhed ("kafala-systemet"), som finder

anvendelse i hele regionen, og ratificere de relevante internationale konventioner; opfordrer indtrængende EU til at sikre, at EU-virksomheder, der arbejder i byggebranchen i Qatar, ikke medvirker til de menneskerettighedskrænkelser, som de vandrende arbejdstagere udsættes for; understreger vigtigheden af at følge alle store sportsbegivenheder og deres interaktion med menneskerettighederne, herunder vinter-OL i Sotji i Rusland i februar 2014 og den fortsatte undertrykkelse af forsamlingsfriheden og de seksuelle minoriteters rettigheder, og det forestående verdensmesterskab i fodbold i Brasilien, hvor der rapporteres om udsættelser og fordrivelser i hele landet;

Anvendelse af bevæbnede droner

47. er bekymret over de krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der sker som følge af ulovlige målrettede drab udført af bevæbnede droner, idet disse har ført til, at et ukendt antal civile er blevet dræbt, alvorligt kvæstet eller traumatiseret uden for erklærede konfliktområder; støtter bestræbelserne på i henhold til FN's relevante særlige procedurer at fremme åbenhed og kontrol i forbindelse med stater brug af bevæbnede droner i overensstemmelse med de fastlagte internationale retlige rammer; opfordrer EU, EU-medlemsstaterne og UNHRC til fortsat at støtte undersøgelserne af ulovlige målrettede drab og til at følge op på anbefalingerne fra FN's særlige rapportører om hhv. udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser og bekæmpelse af terrorisme;

UPR

48. understreger betydningen af at bevare den universelle karakter af den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) henblik på at nå frem til en fuldstændig forståelse af menneskerettighedssituationen i alle FN-medlemsstater og gentager den fortsatte betydning af denne anden gennemgangsrunde, som fokuserer på gennemførelsen af de henstillinger, der blev accepteret i første runde; opfordrer imidlertid endnu en gang til, at de henstillinger, som staterne ikke kunne acceptere under den første runde, bliver taget op til fornyet behandling i løbet af den videre gennemgangsproces;
49. opfordrer de EU-medlemsstater, der deltager i de interaktive dialoger til at fremsætte henstillinger, der er specifikke og målbare med henblik på at forbedre kvaliteten af opfølgningen og gennemførelsen af accepterede henstillinger; understreger betydningen af, at Kommissionen og EU-medlemsstaterne gennem teknisk bistand søger at hjælpe de stater, hvis gennemførelse af henstillingerne overvåges, med at forelægge midtvejs evalueringer, således at gennemførelsen forbedres;
50. understreger, at det er nødvendigt systematisk at medtage UPR-henstillinger i EU's dialoger og samråd om menneskerettigheder og i EU's landestrategier for menneskerettigheder; gentager sin anbefaling om, at Parlamentet tager disse henstillinger op i forbindelse med sine egne delegationsbesøg i tredjelande;
51. glæder sig over alle skridt, der giver en bred vifte af interessenter, herunder civilsamfundet, mulighed for at deltage fuldt ud i UPR-processen; understreger, hvor vigtigt det er, at EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne i UNHRC sætter fokus på det bekymrende forhold, at ngo'ernes råderum bliver mindre og mindre i en række lande

rundt om i verden;

Særlige procedurer

52. gentager sin stærke støtte til de særlige procedurer, understreger den grundlæggende betydning af disse mandaters uafhængighed og opfordrer indtrængende alle FN-stater til at samarbejde fuldt ud i forbindelse med de særlige procedurer, bl.a. ved at modtage mandatholderne på landebesøg, efterkomme deres hasteanmodninger om foranstaltninger og i forbindelse med påstande om krænkelse og sikre en ordentlig opfølgning på mandatholdernes henstillinger; støtter erklæringen af 10. december 2013 fra de 72 eksperter, der er tilknyttet de særlige procedurer, og er bekymret for, at staternes manglende samarbejde med de særlige procedurer kan svække sidstnævntes mulighed for at gennemføre mandatet;
53. fordømmer på det kraftigste alle former for repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister, der samarbejder med UPR-processen og de særlige procedurer, især i Kina; opfordrer UNHRC til at undersøge forlydender om, at en kinesisk aktivist, Cao Shunli, der støttede civilsamfundets inddragelse i UPR, har været tilbageholdt siden den 14. september 2013; opfordrer indtrængende UNHRC's formand til aktivt at følge op på denne og andre lignende sager og opfordrer indtrængende alle stater til at yde tilstrækkelig beskyttelse mod sådanne intimiderende handlinger; understreger, at sådanne handlinger undergraver hele FN's menneskerettighedssystem;

EU's engagement

54. påpeger på ny, hvor vigtigt det er, at EU deltager aktivt i alle FN's menneskerettighedsmekanismer, herunder UNHRC; tilskynder EU-medlemsstaterne til at gøre dette ved at være med til at støtte og fremsætte resolutioner, ved at deltage aktivt i drøftelser og interaktive dialoger og ved at udstede erklæringer; er stærk tilhænger af EU's stigende anvendelse af tværregionale initiativer;
55. bekræfter vigtigheden af at integrere det arbejde, der udføres i Genève i forbindelse med UNHRC i de relevante interne og eksterne EU-aktiviteter, herunder Europa-Parlamentets arbejde i bl.a. udvalg og interparlamentariske delegationer og FN's særlige rapportørers bidrag til udvalgmøder;
56. tilskynder EU's særlige repræsentant til fortsat at øge effektiviteten af, sammenhængen i og synligheden af EU's menneskerettighedspolitik inden for rammerne af UNHRC og yderligere udvikle et tæt samarbejde med OHCHR og de særlige procedurer, og beklager, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik ikke er repræsenteret på højt niveau i UNHRC;
57. understreger på ny betydningen af effektiv koordination og samarbejde mellem EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og EU-medlemsstaterne om menneskerettighedsspørgsmål; tilskynder i denne forbindelse EU-Udenrigstjenesten til, især gennem EU-delegationerne i Genève og New York, at øge sammenhængen i EU's aktiviteter ved hjælp af rettidige og målrettede konsultationer, og til at tale med én

stemme;

58. understreger betydningen af, at EU-medlemsstaterne støtter UNHRC ved sammen at arbejde hen imod virkeliggørelsen af princippet om menneskerettighedernes udelelighed og universalitet, og i særdeleshed ved at ratificere alle de internationale menneskerettighedsinstrumenter, dette organ har etableret; gentager sin beklagelse af, at ingen EU-medlemsstat har ratificeret konventionen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder; gentager, at adskillige medlemsstater endnu ikke har vedtaget og/eller ratificeret konventionen om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding eller den valgfri protokol til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; gentager sin opfordring til alle medlemsstater om at ratificere disse konventioner og protokoller; understreger betydningen af, at EU-medlemsstaterne forelægger deres periodiske rapporter for FN's tilsynsorganer rettidigt; opfordrer EU til aktivt at fastlægge en EU-holdning vedrørende definitionen af aggressionsforbrydelse og ændringerne fra revisionskonferencen i Kampala;
59. gentager betydningen af, at EU til stadighed forsvarer OHCHR's uafhængighed og således sikrer, at OHCHR fortsat kan varetage sin opgave effektivt og upartisk; fremhæver, at det er afgørende for, at OHCHR forbliver upartisk og fungerer tilfredsstillende, at det sikres tilstrækkelig finansiering, navnlig i betragtning af at flere nyligt opståede situationer har skabt behov for at åbne nye regionale OHCHR-kontorer; understreger betydningen af at sikre tilstrækkelig finansiering til at dække de traktatfæstede organers voksende arbejdsbyrde; opfordrer EU til at føre an i indsatsen for at sikre et velfungerende system af traktatorganer, også hvad angår tilstrækkelig finansiering;
60. bekræfter på ny, at beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere er en nøgleprioritet i EU's menneskerettighedspolitik; sætter derfor pris på den praktiske og finansielle støtte, som ydes til omgående beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere inden for rammerne af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR);
61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 68. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommisær for menneskerettigheder og den af Udenrigsudvalget nedsatte EU-FN-Arbejdsgruppe.